בסוד שיח

כנסי הרבנים - מי המזמין?

היחיד מבין חברי השני של הקן הקלפני היה רב השדה הבעל השפעה האלה הוא דבריה.

"אני שואל בתמיהה "הרשימה" הישיש לכנסים על כנסי רבנים של הציונות הדתית. בסיום בדרך כלל מתקבלות החלטות או מתקבעות הצדדות. אולי תוכל להסביר לי אחת ולתמיד מיהו המזמין את הרבנים לכנסים הללו? מי קובע כי ראוי להשתתף בכנסים הללו ומי אינו ראוי? האם זה לפי צבע הכיפה ואופיה שהוזה או סדר גודל כיבוד? "הצופה" כותבי "רבני הציונות הד תית"ל עיתונאי הגוף האחראי צריך לכתוב: כמה מרבני הציונות הדתית התכנסו והחליטו מה שהו חלישו וקא מעבר לכך. מבחינה הדתי המסרים והחשוב של רבני הציונות הדתית, כראי שהציבור בדי הדתי ידע כי ההחלטות שהתקבלו התקבלו עלידעת מיעוט רבנים - עם כל הכבוד לאלה שהשתתפו בכינוס.

אין זה ענייו של בבוד, אבל לא ייתכן שכמה רבנים, עם כל הערצה לגילם ומעורבותם, ידבר רו בשם רבני הציונות הדתית.

בשבוע שעבר פרסם על כנס רבנים שקורא לאומדות-וכו'. האם הוא דוד שכחתו מסרית יובל, ירושלים, היה שם יחזון לשסי האם הוא יוסי שעבי, וא נבעת מרדכי, ירושלים, רחמן לשם, היה שהו האם הוא שלום כהן רב שכונת מלבי, ירושלים, היה שם הזמין לשמי האם הוא דוד ייי יעד רבני השבונית ייי בית הכנסת בירושלים ייי הוא אליאב אאר, רב ישוב ממושב נמיא, היה שם, רחמן לשמו מנחיה יא על כך יד אחת. שדרי לא תוכיחו את הוא אישי מלונסוי, רב נבעת אר רעי, ירושלים, האת הוא שעיוני שטיינברג, מחי שוכי הרבנים בירושלים.

אחדי הפרק הקשה יהמבים של יהיסר. נוש קסדה, שלא ירבדי לנו בהכלה. שלא אמרי "יקי נ הציונות הדתית" במי רבנים תהכנסו - יה בו ים לכמה רבנים מד ליפר על יגדיהם שר ביאו לעקדת המועצות הדתיות ומעמד הדבנים נכון, הם לא מהקריטי. אבר חשוב שיישמע קר לם. עד כאן צינטים.

כותב שהדות אלו מעיד כי לא ייתר כאן שום אינטרס.

הרבנים שניצלו בזכות ה"מאפיה"

מכתב הסיפור המובא להלן הוא במכתו "אמנם" בצפת המעצב את הנפש ומרעיבה. איש עוד לא הפריך את אמיתתו.

במהלך מלחמת העולם השנייה, בעיצומו של השתוללות הנאצית הניעו 24 רבנים לארצייה של מוסוליני ועמדו בפני הסכנה למדינות יהם. לא מדי מוות בטוח.

רבי אהרון קשלר זצ"ל, הממיינ וראש ישיבת לייקוד ומנהיגם של הציבורים הלא חסידים בא ירו"ב ומי שעמד בראש "ועד ההצלה" באמריקה - ביקש בכל מאודו להציל את הרבנים הללו. הוא פנה לפעילי אחדותדוכסי יידע, מי שחיבר את הספר "את יקה מסני", אחרונו צנים, וביקש את עצתו. "מי לדעתך יכול להתעדב לשכתם של 24 הדבי נים" - שאל הרב קשלר. אחרונו בצנים הציע את שניו ה"מאפיה" האיטלקית באר"ב. הרב קשלר הארץ בבנים ליצר קשר מידי עמה. אחד שניצר הקשר נשאל הרב קשלר: מי ומי התלכים לפגי שה, תשובת הרב היתה: "אתה אני".

יהיר עדב רחוי, בוקר הרב קשלר האריבנו יצאו לדרכם לפגוש את ה"סנדק" של ה"מאפיה", ב"ר בני נאנו. הרב קשלר לא ידע לדבר בשפת האנגלית ולכן היה זה בנים שהסכיר לבנאנו את עניית 24 הרבנים הנתונים בסכנת חיים באיטליה.

ראש ה"מאפיה" שאל את בנים: "מיהו האיש היושב לידך? ובנים ענה: "הוא ה"סנדק" של העם היהודי". "באמת" - שאל ראש ה"מאפיה". "כן" השיב בנים. אז בנאנו אמר לה: "תגיד לו שאני רוצה ברכה".

בנים פנה אל הרב קשלר באידיש והסביר לו כי בנאנו רוצה ברכה. הרב קשלר לא חיכה לרגע וביקש: "תגיד לו שהוא יאריך ימים ושנות חיים במיטב יה". בנים לבנאנו: "הוא מברך אותך בזמים ארך ימים ושנותם במיטבם".

כאשר שמע בנאנו את הברכה הגיב: "זה מרצה חן בעיני". הוא הבטיח שבתוך שבועיים יפעל לשר חידים של 24 הרבנים. יאכן בנאנו מימש את יד בתוך כ-20 שנה לאחר סיום יהם, ב-1964. יצ צידו "ימיניב שחיים יצעצת בחיים שיבו "ליקוד" בליקוד: יהיכ"ס, שני נערים לביים בחיים יה יצאו ממנו אל עבר משרד היישכ. כאשר נשאלו למבוקשם השיבו כי הם מתפשים את הרב קשלר. הרב קשלר (בבו) תיעצב בפניהם יי צ'ו את עצמו "לא, זה לא אתת, אנחנו מחפשים את מבונב". אמרי. הרב שניאור קשלר, בבן, וצ"ל) הסביר להם כי מחיקר מאביו יכי הוא בבר אינו בין החיים מזה כמה שנים.

שני האחלקים מיירי לבו כי הם הם האחים בר נאנו ישאבריהם יחם את אירבות יחיי לברסקו של אבי הצדיק. "עכשיו שאבא שלנו מיש מעשלי אנ תנו מחליפים אתנו ובאנו לקבל את אותנ הבימה".

"אני מצטער" - אמר רבי שניאור קשלר זצ"ל - "אבא שלי יכול ליעשות כדבר הזה אבל לא אני".

באולבים אר מבינים בפרטי ראשי ה"מאפיה" לשלום מדבר שניאור קשלר זצ"ל.

עבור הצלתם של 24 הרבנים מידי הנאצים, וכן ג'ו בנאנו לברכתו של מרן הרב אדיון קשלר זצ"ל ימוכתה יח עד גיל 97. הוא מת ב-2002 בגיל יר רים בשיקגו, אריזונה.

סיפור לא מוסר אבל יפה וביקשתי לבדיר אמר יתיו. ראשי מכון "אמנם" מקדישים את הסיפור הזה למר אלכסי שוקם. אני מעריך שהוא מקפד הסיפור. אלכסי שוקם הוא ראשה חשבון במקצועו, שומר־שבת, התנדור עד לאחרונה בגולדסטרין, לונדון. השת יהודית עם שיער גולש נאה, עשיר המסתובב בחוצי תבל ומרצה בנתנים מומחיותו אלימפיה.

אין מי שיאשר או יכחיש את הסיפור משום שכל גיבוריו כבר אינם בין החיים. את מי פוקם סים הצלחנו לאתר ומכנו יכבי בשכל מי שמע את הסיפור הבלתי שכיר הזה.

"רפא נא לו" - לישמעאלי

מיסיס לנשים העיקניות יכמתפללות הוי שהיה בית מקדשנו

"מבא כאן פרסם ב"מי עץ יגל "מה יהיו", יעקב בן בצרי יצ"ל יהב תפו בסיפורי על המסבל האלימי ירש"ם, רב שלום מיהיו יייץ שרעב "ציונהרי", מסתמך על מסורת אגדיים. "קראו ענייים ישמעו

בתקופה יראשונה ריו יישמעאלים מרבנים את ראשם רבני ארץ יחכמים. אבל בדי מסדרי "חצות" על יד הבימה יעמדנו את יהי רבי שלום שרעבי יר"ש יתפללים יהי שיבת "בית אל" בשהיה בא בחצות יללה את יבימת הבכות של ירוח יהשכינה. היו יאשר נאלים יהדתים מגשלים בימה עמדנו יהי יה יתכבים יהפסדים. כי אם גם יהיו יגלי מעדת יאשכנזים ירים מבני יישטרת, יהי באים יהיה יבכות ענית עבי יהיסר יצדי על יד יבימה.

ראשר אחת מבנית ציוי יירושלים, "מלכה יי שרנס" אחת יבישפות יכי עת יהיסר ביירוך רים, יתנדבר ליאני רים, רבית, לבמאת יספסרים, שהיתה מחייבת באחה יתצית מיל יבחוה. בתצוה יל יחמיה שנים רבית, יעיניים יא יהיתה שום בו אדם ישה ארם אשר ישיבר יהית, בצידה, נגם יישמעאלים מיבחה יתוקדמי, יהי יראים יה בית אלרא"ל יא מד של ביתל "מערבית" נשיא המוסדים יכאמרים יי"מתיעים יי שהיתה יי בסתר יבית תפילה יתתנים באת יהכנים יאחרים יבית תצות. בעד ביתם יבני ביתם.

יהי באחד יהלילות קד מקדי שהדעים לפתרון אלבי יעד שמו יהיחזיק בו גם יהי מעאלים יאו בי אבצע אלוהים, אחד מיכשפחה אר יחרמו ארא אדם, בי יבר יהיחזי. אגע מצע בית. מלכה יפלד בחצות ליפרס. כי עוד נפשר כי יהבית בחצר יתבית יתבניות על יר החבורות. יהיבא הצדוקי, ד"ר ליצאבי, בשפתי מד בבחי יתבישה, סיפר לי גם אחו יעד יפי ראי. שפגע בה נפל למשבב בארבי יהילה, בשאר האדים בבחי עד מחדש יקהלת יר שתה יא הם יי יי יחתי מעיה גדולה, ובעיר יהיבא עיהי יהיסתר בי, יתי תרצי יהי נעי רבית מרכי יי שרנס בבביית בלחשון, בשפתיים בי בעיניים בי בעיניים בעיני יחצי נא, יכי נא, שלחי יהמנוי יהם יהלילי, "לילדיהי פשעי ומעבדי, יכי אם יי עלי. חיני אינם ירים, גם אשתי שר יכיפר ארקיר מאשר שבאר שלם. בימשך גם יי מאת הצדקה מרבים שלם מסרה יעבר יי יחי יהיחיי. מרכי יי שרנס יתאב צד לקום ממיטתו למלוית מר שדרקא יא יה שר יי יי יאמר יי"ם ישר יי יי יאמר יי"ם שובתה. יגד שבו לבניים, ובדבי בחד יהבאר אשר יהבו, בישבים בית אר שלחר יהדי הנער יישמעאל יאמרי אם יתצים יהי בחיי יהיים שר יי יהיה יהיר אר יי עליים יתביא אותו בחיר יעבדי יעבד יהדי. יאמר ער יבא שכר בשנ יהבאר יהקדש יבקש שליחר מאת יישביני. שרא יי ממקום יבחר יעבדני את בחי יהיבני שמר יבשר לו.

"מחזה הזה היר מחדר נידא, איים יקריש "ישראלי יובר בניטשו שמר יבחיר יבנובחית יקדר יגדול מהיהודים יעד יחר בישמעאלים, יהיהדי יבישק שליחר יהב יפסובר יבניו ירש"ם יצ"ל. פרש יהיו עליו יתפדאי אי יי יאמרי אי יא יקא נא יי, במעי קדושת שכר יקדים, למעו קדושת המקום, ולמענ בבור שראל בארץ ובגולה, יכל יקהל ענר אמן. והב ציוה לשני תכמים ללחת ארתו ובעיתה, יהשליה עם יחי נשאר אחיב את היהודים, מוקיד וכי עריץ את קדושת מקום יבחיר יתפללים בו

גילוי אליהו

אשר אחת ייתר מפורסת רבני ירש"ם בכל עת, יכוונת לפניו ספר קהלת, מדי יום ביו מו, באחד יהימים הגישה הבינה לפניו שה: מיסה קוזד. מד יום מימים מנדע הבאת שתי כר סרתי שאר ירש"ם ילי הישיבה האלה, ואיך יא אביא שלחים. כי בראשית שיחך עמך ישב איש נכבר, ולאת יבואתי אחד לאדוני: ישבו יכבר הניצב עמך. או ואיך ירש"ם ליהבריה ויאמר אליה יעי נא כי ראש יישב עמדי יקא אליהו הנביא יי. אבל הנני מסיל עליה את התיבה שלא לספר על כך. כי אין לי רשות לגלות דבר זה ישום אדם שבעולם. ישיבה ראשה. אם אדיני יחדד ערב לי שאוכל לנו עדן בשבונתו. אנכי אשבע שלא אודיע הדבר לשום נברא שבעולם. ורש"ם ילי הסכים לזה והבטיחה לקיים דבריו שאלתה. "נשאר הדבר בפוד-כמוס מבלי הודע לשום נברא.

למלא הדד בעיני העם כי בעת יבואתה יהקברנים סתבים את נתייתה - לא יבלו לחדיר ממקומה כלים. כי ניפתח יוכבדר מאד בבדיר ירשדים בארמה. תדבר נדע לחרש"ם ילי. "יאמר להעם תכו כדינ, יבא ויענדר ילחש לאוזנר מדים אחדית. "יאמר אל האנשים יהיראי בעת לבית שבבורתו. ואז בקולו תינוק קטן אשר יהיטו נחייתה, "יעשו לו לחיד יראיי. ושמני מהדברים בי היתה רגילות ראליהו הנביא לל להתגלות אל רבינו הרש"ם ויע"א.

והיו לנציבי אבן

בספר "שערי ירושלים" כתוב, שהרב המקובל החסיד, מהר"ר שלום שרעבי זל, היה נוהג ללכת בכל לילה יחידי לבהל המערבי בנקודת חצות לילה, "אמר תיקו חצות בבבי יתהר נה, קוראים הדדים שם היו מופרעים משנתם לקל צעקתו ואנקתו על הגלות והשכינה, אבל לא נגעו בו לרעה. חקרנו הגידו לנו, כי באחת הפעמים ה"אמרו הגרים הם יתחייבו לד' תאסף לשמוח את יחדך, להתנפל עליו ולהכותו בעבורי שמים.

יהיו בעברו דדך שם בראותו אותם נפלה עליהם אימה אלקים, וכהגיעו למולם נשתתקו יהיהו כולם כמציבי אבן, כאילו הם תקועים בארץ במסמרות מבלתי יכולת להניע יד ורגל. הוא עבר לפניהם ואין מהם פוצה פה ואף לחד אגד אגוד. וילך בדרכו ליעמ תצות יה תפלש בבבי, ויעמד על פניהם גם בשובו לישיבתו, והם נצבים על עמדם מבלי לזוז ממקו מם ישאירו כן עד אור הבוקר: בראות הרבר ראשי שהתם, ידבנו כי זאת היתה להם מפעולות הרב החסיד של היהודים, ולכן אז הם יקדובים אל הרב, ויתנפלו לפני רגליו ויבקשי סליח תו לחתיהם מבלמרם וכי לא ישובו עוד לכסלה. ויעתר לבקשתם ויבקש לפני ה' יתיפו הר תרו מבאסים, ויתקדש או שם האלוהים בין כל אנשי העיר ויאמינו הר ובעבדו, הרב החסיד הרש"ש יצ"ל.

schiffs@013.net.il

עורך המוסף: הדר רביד ■ Email: hadar960@012.net.il ■ עיצוב גרפי: נטלי פנוב ■ תגובות: ת.ד. 57010 תל־אביב, 61570